

Indiánský zvěd

Obrázek nakreslila: Anička Chromčáková

Pohádku napsal: Stanislav Chromčák

Daleko od Prahy, na Valašsku, v údolí řeky Bečvy je vesnice jménem Jablůnka. V Jablůnce mají školku a v té školce kupu dětí. Kluky i holky a všechny ty děti tam hlídají šikovné paní učitelky. V jedné třídě mají kluka, který se jmenuje Jarolím a ten Jarolím má tuze silný hlas. Každou chvíli piští a huláká.

V úterý, za slunečného počasí, vyrazila Jarolímova třída na výlet, jak bývá jejich každodenním zvykem. Popravdě to nebyl úplně výlet, spíše taková delší vycházka. Sotva došli do lesa, Jarolím nadšením křičel: „Jé, kámen!“. Za chvíli ječel zas: „Jú, šiška!“. A pak řval jako na lesy: „Jé, klacek!“

Děti i paní učitelky ho napomínaly, aby nehulákal, neboť je v lese, ale Jarolím si nedal říct.

Ve třídě byly dvě šikovné holčičky, Lenička a Anička. Ty přišly za Jarolím a potichu mu povídají: „Jarolíme, chtěl by sis zahrát na indiány?“

„Uá, uá, uá,“ rozječel se Jarolím na celé kolo a nadšeně pokračoval: „Rád, moc rád.“

„Takhle ne,“ řekly tiše holky. „My myslíme na indiánského zvěda.“

„Zvě.. co?“ zeptal se překvapený Jarolím.

„Zvěda. To je takový indiánský průzkumník. Víš, moje maminka mi říkala, že tady včera na kraji lesa potkala srnce a zajíce. Kdybychom si hráli na zvědy, to znamená, že bychom se plížili potichu lesem, možná bychom také něco uviděli. Třeba nějakou srnečku.“

„Na zvěda?“ řekl Jarolím hlasem, který byl tišší než obvykle. „Děcka, to by mohlo být fajn. Zahrajeme si na indiánského zvěda.“ Pak začal úplně šeptat: „Půjdeme potichoučku lesem, až tam na kraj louky a podíváme se, jestli tam není nějaké zvířátko. Dávejme si pozor, aby nás nebylo slyšet. Aby pod námi nepraskla ani větvička, ani nezašustilo listí.“

Jarolím se během tohoto povídání tak vžil do role zvěda, až nadchl celou třídu. Všichni ztichli a byli tiše jako pěny. Paní učitelky se na sebe podívaly a usmály se. „Tak to má být, v lese jsme potichu,“ pomyslely si.

Děti šly tak tiše jak jen dovedly. Všechny si dávaly pozor, kam šlapou, obzvlášť Jarolím. Když došly na kraj lesa, nevěřicně koukaly.

„Jé, podívejte,“ zazněl tlumený šepot. Asi patnáct metrů od nich se páslo nějaké zvíře. Vlastně několik zvířat, ale jedno z nich poutalo pozornost všech dětí. Bylo velké a mohutné. Čtyři nohy, ocas a na hlavě něco, co vypadalo jako haluze. Bylo to mohutné paroží. Nebyl to srnec, byl to jelen. A vedle něj se páslo několik laní.

Děti na to vyjeveně koukaly. Po chvíli jedno z dětí uklouzlo, spadlo na zem a vyjeklo leknutím. Ne moc nahlas, ale stačilo to.

Jelen zvedl hlavu, takže bylo krásně vidět jeho paroží, a koukal k lesu.

Nikdo ani nedutal. Všichni čekali, jestli je jelen uvidí.

Možná je viděl, ale protože se nehýbali, tak se tím nezaobýval. Hlavně však větril. Jeleni, srny a mnohá další zvířata totiž větrí. To znamená, že čichají ve vzduchu, zda k nim vítr nezanese nějaký cizí pach.

Naštěstí vítr váł k lesu, takže jelen po chvíli sklonil hlavu a pásl se dál.

Po několika minutách se vítr otočil a v tu chvíli jelen zpozorněl. Začichal, a pak zabékal, protože ucítil pach člověka. Na jeho zabékání se laně zvedly a všichni prchali pryč. Peřlášili, jako když do nich střelí. To vám byly skoky, děti na nich mohly oči nechat.

Když zvířata zmizela, děti se ptaly paní učitelky, co byla zač. Většina z nich totiž jelena ani laně ještě neviděla. Některé děti říkaly, že to byl kůň, jiné že srnec, někdo dokonce říkal, že to byla asi kráva. Jen některé děti věděly správnou odpověď.

Paní učitelky potvrdily, že se jednalo o jelena, a když do-razili zpět do školky, společně se podívali do knížky. Ukázali si, jak vypadají srny, jeleni, srnci, laně, zajíci a další lesní zvířata.

Od té doby se vycházky do lesa změnily. Děti se i nadále v lese honily, házely šiškami a podobně, ale čas od času si všechny hrály na indiánské stopaře. Díky tomu, že pak chodily lesem pěkně potichoučku, měly brzy na svém kontě několik spatřených zajíců, srn, ježka, užovku a dokonce i myš.

A hlavně, nikdo už nikdy nehulákal jako na lesy. Ani Jarolím.

Milé děti, pamatujete si, nad jakými třemi věcmi Jarolím výskal, když přišli do lesa?

Umíte nakreslit jelena?

A indiánského zvěda?